

I FRÄMMANDE LAND

Karin tillbringade ett år i Buenos Aires

Efter nian ville Karin ha en utmaning och göra något utöver det vanliga.

Hon bestämde sig för att studera ett år utomlands.

Storasystemen hade tidigare åkt med Rotary och familjen hade haft utbytesstudenter från olika länder hemma hos sig. Därför blev valet av utbytesorganisation inte svårt.

Under ett år skulle hon få bo hos tre olika värdfamiljer och byta skola två gånger. Innan hon åkte var hon också tvungen att lära sig Rotarys regler The four D's: No drinking, no driving, no dating and no drugs.

Trots att hon helst ville åka till Nya Zeeland, blev hon glad när hon fick reda på att hon placerats i Buenos Aires i Argentina.

Sydamerika lockade och hon hade läst spanska sedan i sjuan. Att de skulle bli problem med språket trodde hon inte. Det var först när hon mötte sin värdfamilj hon insåg att det skulle bli svårt. I Argentina pratar de spanska med en helt annan accent, och ingen i värdfamiljen pratade engelska.

– Det var svårt i början och jag blev lätt frustrerad när jag försökte göra mig förstådd och det bara inte gick. Efter ett tag blev det enklare, det tog mig bara en och en

halv månad innan jag pratade spanska flytande, säger hon stolt.

Familjen var snäll och varmhjärtad och de tog emot Karin som sin egen dotter. I skolan fick hon mycket uppmärksamhet. Att vara blond och lång är inte så vanligt i Argentina. På första lektionen stod det en massa andra elever och försökte kolla in i klassrummet för att få en glimt av henne. Men det gick snabbt att bli en i mängden och Karin fick ta på sig skoluniform som alla andra. En liten grön-vit flanelklänning med vit skjorta, kavaj och grön slips.

– Det var roligt att gå i skolan, ingen tog det på allvar och nivån var så låg att jag knappt behövde göra någonting alls.

Värdfamiljerna tog med henne ut för att se på sevärdheterna i staden. Rotary arrangerade också resor med andra utbytesstudenter från hela världen och Karin fick se både Brasilien, Uruguay och Paraguay.

I början hade Karin rätt mycket kontakt med kompisar och föräldrar i Sverige. Hon skrev e-post varje vecka, men efter ett tag slutade hon.

– Jag ville njuta av varje ögonblick där och jag hade aldrig tid att skriva till dem där hemma.

Karin hade aldrig hemlängtan, det blev snarare så att hon inte ville åka tillbaka till Sverige. Ett år kändes som två månader.

Att ta farväl av alla kompisar i Argentina var det svåraste. Avskedet blev tårfullt.

Nu är Karin 18 år och läser samhällsprogrammet på Samskolan i Göteborg. Vissa av hennes kompisar tycker att hon förlorat ett år, men själv ser hon det tvärtom som att hon har vunnit ett.

– Jag har fått så mycket mer erfarenhet, fått ta del av en massa olika kulturer och nu har jag kompisar över hela världen.

Till alla som funderar på att åka utomlands och studera vill Karin ge rådet att inte tänka alltför mycket på att man lämnar sin familj och sina kompisar, dem kommer man alltid tillbaka till.

– Om ni har möjlighet att åka så tveka inte, ni kommer inte att ångra er.

– ELMIRA ARIKAN

Efter nian åkte Karin Engström som utbytesstudent till Argentinas huvudstad Buenos Aires. Där bodde hon hos tre olika värdfamiljer och tog del av den argentinska vardagen.